

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17

Utgitt 24 april

1933

Konvensjon *) mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, undertegnet i Kjøbenhavn 16 mars 1932.

1932
mars.

Artikkel 1.

Rettskraftige dommer som i en av de kontraherende stater er avsagt i borgerlige saker, skal ha bindende virkning også i de andre stater. Det samme gjelder dommer i straffesaker forsåvidt de angår erstatning eller opreisning for skadegjørende handlinger.

Ved dom forståes rettens avgjørelse av det krav eller rettsforhold som er sakens gjenstand.

Artikkel 2.

Like med rettskraftige dommer regnes i denne konvensjon:

1. avgjørelser hvorved overeksekutor i Finnland eller Sverige i saker hvor kravet grunner sig på gjeldsbrev eller annet skriftlig bevis (lagsökningssål), har pålagt betalingsplikt, når fristen for anke (besvär) over avgjørelsen er utløpet;
2. forlik som er inngått for en forlikskommisjon eller en domstol;
3. rettskraftige avgjørelser som i borgerlige saker, enten i dommen eller særskilt, er truffet om erstatning for sakskostninger eller om godtgjørelse til vidner eller sakkyndige.

Artikkel 3.

En uteblivelsesdom som i Danmark, Island eller Norge er avsagt i første instans mot saksøkte, og en tredskodom eller annen dom som i Finnland eller Sverige er avsagt i første instans mot en uteblitt saksøkt, skal ikke ha bindende virkning i de andre stater undtagen i følgende tilfelle:

*) Samtlige konvensjonsstater deponerte sine ratifikasjonsdokumenter i Kjøbenhavn 18 mars 1933, og konvensjonen trer i kraft 1 juli 1933.

1932 1. når saksøkte da stevningen, forliksinnkallelisen eller inn-
16 mars. kallelisen til overeksekutor blev forkynt, hadde bopel eller anmeldt firma i den stat hvor dommen er avsagt, eller det styre som representerte saksøkte hadde sete i denne stat, eller forkynnelsen er foregått for en stedfortreder som saksøkte efter loven var forpliktet til å ha i denne stat;

2. når bindende avtale var truffet om behandling av saken ved den rett som har avsagt dommen;

3. når dommen gjelder erstatning eller opreisning for en skadegjørende handling som er foretatt i den stat hvor dommen er avsagt, og stevningen er forkynt for saksøkte personlig under opphold i denne stat.

De samme regler gjelder om uteblivelsesdommer som i ankeinstansene er avsagt mot saksøkte, når dommen også i første instans var en uteblivelsesdom.

Artikkel 4.

Avgjørelser og forlik som efter artiklene 1—3 har bindende virkning utenfor den stat hvor avgjørelsen er truffet eller forliket sluttet, og som kan fullbyrdes i denne stat, kan kreves fullbyrdet i de andre stater.

Artikkel 5.

Begjæring om fullbyrdelse rettes:

- i Danmark og Island til fogden;
- i Finnland og Sverige til overeksekutor;
- i Norge til namsretten.

Artikkel 6.

Begjæring om fullbyrdelse av en avgjørelse skal være ledsaget av:

1. avgjørelsen i original eller i utskrift bekreftet av vedkommende myndighet;

2. bevidnelse om at avgjørelsen er av den art som er nevnt i artikkel 1 eller 2, og at den er rettskraftig og kan fullbyrdes i den stat hvor den er truffet;

3. når det gjelder en dom som nevnt i artikkel 3, bevidnelse som viser at dommen har virkning efter denne artikkel.

Begjæring om fullbyrdelse av et forlik skal være ledsaget av forliket i utskrift, bekreftet av vedkommende myndighet, og bevidnelse om at forliket er inngått for en forlikskommisjon eller en domstol og kan fullbyrdes i den stat hvor det er sluttet.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av en bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 7.

1932

16 mars.

De bevidnelser som nevnes i artikkel 6, utferdiges:
i Danmark, Finnland og Island av Justitsministeriet;
i Norge av Justisdepartementet;
i Sverige av en länsstyrelse.

Artikkel 8.

Beslutning om hvorvidt fullbyrdelse skal iverksettes i henhold til denne konvensjon, treffes uten at motparten høres. Dog kan der under særlige omstendigheter gis ham adgang til å uttale sig.

Artikkel 9.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat efter der gjeldende lov uten hensyn til hvad avgjørelsen eller forliket måtte inneholde om tvangsmidler.

Artikkel 10.

Bestemmelsene i denne konvensjon om den bindende virkning av dommer gjør ingen forandring i artikkel 22 i konvensjonen av 6 februar 1931, inneholdende internasjonal-privatretslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål, og medfører ikke at avgjørelsen i en sak av sådan art tillegges gyldighet i andre tilfelle enn der bestemt. Fullbyrdelse av judisielle avgjørelser som har gyldighet efter nevnte artikkel, kan kreves efter artiklene 4—9 i denne konvensjon.

Er der i Danmark, Island eller Norge avsagt en dom som gjør anvendelse av lovgivningen om ektefellers formuesforhold, skal denne konvensjon ikke anvendes på dommen i Finnland eller Sverige såfremt tvisten der skulde ha vært bedømt efter landets eldre ekteskapslovgivning.

Denne konvensjon omfatter ikke avgjørelser og forlik om familierettslig underholdsplikt og gjør ingen forandring i konvensjonen av 10 februar 1931 angående inndrivning av underholdsbidrag.

Heller ikke gjør konvensjonen nogen forandring i de bestemmelser som inneholdes i andre konvensjoner om gyldigheten eller fullbyrdelsen av dommer og andre avgjørelser.

Artikkel 11.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på avgjørelser og forlik som gjelder:

1. slektskap, arverett, arvingers ansvar for gjeld, dødsboskifte, konkursbehandling, offentlig akkordforhandling eller omstøtelse eller tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av konkurs;

1932] 2. eiendomsrett eller annen rett over fast eiendom i en
16 mars. av de andre stater, forpliktelse til å treffe nogen forføining
med hensyn til sådanne rettigheter eller følgene av at for-
pliktelsen ikke opfylles;

3. skatter eller avgifter til stat eller kommune eller andre
offentligrettslige forhold, selv om avgjørelsen er truffet i de
former som gjelder for borgerlige saker.

På avgjørelser som er truffet av de særlige domstoler for
arbeidstvister får konvensjonen ikke anvendelse.

Artikkel 12.

Konvensjonen medfører ikke forpliktelse til å anerkjenne
eller fullbyrde en avgjørelse eller et forlik når dette åpenbart
vilde være uforenelig med landets rettsorden.

Artikkel 13.

Konvensjonen kommer ikke til anvendelse på avgjørelser
som er truffet eller forlik som er sluttet før konvensjonens
ikrafttredelse.

Artikkel 14.

Konvensjonen skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene
skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så
snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellom de ratifiserende stater
den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder
er forløpet etterat minst tre av statene har deponert sine rati-
fikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratifiserende stater
trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som
inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av
ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si
op konvensjonen med en frist av ett år til opphør den påfølgende
1 januar eller 1 juli.

1933

11 april.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 au-
gust 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politi-
lovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Åle-
sund bystyre i møte 30 mars 1933 vedtatt beslutning om et
tillegg til politivedtekten for byen (nytt
ledd i § 53) sålydende:

«Sammenkomst med dans må ikke holdes uten tillatelse
av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av
personer eller for medlemmene av en forening eller lignende
sammenslutning.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

11 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret for Strinda, Sør-Trøndelag fylke, i møte 24 mars 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 14 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

11 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Dverberg herredstyre i møte 7 mars 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 16 tredje ledd i politivedtekten for Dverberg herred, Nordland fylke, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning. Sådanne sammenkomster skal avsluttes senest kl. 2 natt.

Med hensyn til politiofsyn, avgift m. v. fastsetter politiet de vilkår som måtte finnes påkrevet i forbindelse med tillatelsen.»

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

11 april.

I henhold til havnelovens § 55, jfr. kongelig resolusjon av 28 oktober 1927, stadfester departementet Egersund bystyres beslutning av 17 mars 1933 om tillegg til § 3 i de ved kongelig resolusjon av 21 november 1924 stadfestede «Regler for benyttelse av Egersund havnevesens brygger».

Beslutningen trer i kraft straks.

Tillegget er sålydende:

Foruten disse betaler fartøier som driver rekefiske, snurrevadfiske, linefiske o. a. slags fiske:

Kr. 6,00	pr. kvartal	for inntil 30 tonn brutto	
» 10,00	—»—	fra og med 30 tonn til 40	—»—
» 12,00	—»—	40 —»— 50	—»—
» 15,00	—»—	for over	50 —»—

11 april. For deler av et kvartal betales forholdsvis, dog beregnes for full måned selv om fisket er påbegynt efter den 1ste i måneden. For enkelte anløp betales efter § 1. Hvis havnefogden finner at plassmangel i indre havn gjør det påkrevet, kan han nekte at der betales for kvartalet, men kun pr. dag for i tilfelle å kunne anvisе annen plass, også til ankers på ytre havn.

12 april. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Snilfjord, Sør-Trøndelag fylke, i møte 21 mars 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 10 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Arrangørene av de ovennevnte sammenkomster er ansvarlige for utgiftene til politiopsyn.»

12 april. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 og bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, skal departementet herved bestemme at det bygnings- og brandloven undergitte strøk Tofte, Smerlingen og Sagene i Hurum herred i Buskerud fylke skal overgå til egen kommune i bygnings- og brandvesenets anliggender.

19 april. **Skriv frå Justisdepartementet.**

Etter fullmakt gjeven ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 frå 6 juni 1896 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å gjeva dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgivingi, har departementet stadfest Hattfjelldal heradstyre sitt vedtak i møte 18 mars 1933 um ny politivedtekt for Hattfjelldal herad, Nordland fylke.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På offentlig veg må det ikkje gå fyre seg upplaup, samanstimling av folk, skriking, ståk, slagsmål, stein- eller snøballkasting, skjoting eller noko anna som kan vera til

meins for vegfarande. All njoting av rusdrykk, kortspel, 19 april. speling, dans og leik er forbode på eller ved offentlig veg.

Med offentlig veg er i denne vedtekti meint alle vegar og stigar og andre stader som er opne for ålmen ferdsla, eller der det er ålmen ferdsla.

§ 2. Aking på kjelke eller spark, skilauping og liknande kan politiet heilt eller for ein del nekta på nærare fastsette vegar.

Tjorar ein hestar eller andre dyr ved offentlig veg, må det vera so forsvarleg gjort at dei ikkje kan slita seg. Heller ikkje må dei nå burt i vegen.

§ 3. Lovleg uppslegne plakater og kunngjeringar må ikkje øydeleggjast eller på nokon måte skadast.

§ 4. Offentlege konsertar, dramatiske framsyningar og andre tilstellingar etter lov av 22 mai 1875 § 1 tilskipa av tilreisande folk, skal ikkje haldast utan løyve frå politiet for kvar gong. Løyvet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet kan når som helst taka løyvet att.

For kvar slik tilstelling krev politiet inn ei avgift åt heradskassa frå kr. 5,00 til kr. 50,00. Politiet fastset kor stor avgifta skal vera.

Under denne paragrafen høyrer ikkje kyrkjekonsertar, opplyssande fyredrag, og andre tilstellingar med velgjerande fyremål.

§ 5. Samkomor med dans eller andre samkomor der fyremålet heilt eller for det meste er morro eller tidatrøyte, må ha løyve frå politiet, dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar.

§ 6. Utan løyve frå politiet kan ein ikkje halda offentlig dans som næring. Løyvet skal gjevast for kvar gong og til ein einskild ansvarleg person.

For kvar slik tilstelling krev politiet inn ei avgift åt heradskassa frå kr. 5,00 til kr. 50,00. Politiet fastset kor stor avgifta skal vera.

Slike samkomor kan politiet segja slutt kva tid som helst. Det gjevne løyve kan takast att når som helst.

§ 7. Brot mot desse vedtekter vert straffa etter § 339, 2 i straffelovi.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en redaksjonell endring Florø bystyes beslutning i møte 10 februar 1933 om forandring i § 4 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

19 april. Forandringen gjelder inntil videre fra og med 15 mai d. å., fra hvilken dag de eldre bestemmelser i vedtektens § 4 opphører å gjelde.

§ 4 skal herefter lyde således:

I månedene juli og august skal alle i §§ 1 og 2 nevnte utsalgssteder holdes lukket fra kl. 18. Dog kan gullsmedforretninger og utsalgssteder, hvorfra det bare selges tobakksvarer og artikler for tobakksrøking samt frihandelsvarer, holdes åpne som vanlig (inntil kl. 19).

20 april. **Skrivelse fra Kirkedepartementet.**

I henhold til kongelig resolusjon av 2 september 1932 godkjenner departementet følgende nærmere regler for fredning av dyrelivet i søndre del av Nordmarka:

- 1) Løse hunder (hunder som ikke følger sitt herskap), som jager eller forstyrrer dyrelivet, innbringes til Akers politi. De kan avlives på stedet av jaktpolitiet såfremt de ikke kan innfanges.
- 2) I egglegnings- og kleknings tiden for skogfugl og mens fugl- og hareunger er ganske små (15 april—15 juli) skal hunder føres i bånd innen området.
- 3) Det er forbudt å gå med skytevåben innen området. Undtatt herfra er jaktpolitiet. Likeledes jaktberettigede i nabofelter på vei til eller fra disse felter mot fremvisning av legitimasjonskort.
- 4) Det henstilles til publikum å respektere fredningsbestemmelsene og være behjelpelig med å våke over fredningens overholdelse.
- 5) Foruten det almindelige politi er også andre gitt politimyndighet til å påse og håndheve fredningens overholdelse.
- 6) Østlandske krets av Landsforeningen for naturfredning i Norge bemyndiges til efter samråd med vedkommende skogutvalg og vedkommende fylkesskogmester å sørge for at rovdyr som tar overhånd felles.

21 april. **Lov om forberedende prøver ved Universitetet.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 april 1933 sålydende:

§ 1. Før nogen student anmelder sig til teologisk, juridisk, medisinsk, sproglig-historisk eller matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen, må han ha bestått forberedende prøver. For statsøkonomisk eksamens vedkommende

gjelder hvad den særlige lovgivning om denne eksamen be- 21 april.
stemmer. Nr. 1.

Forsåvidt den medisinske embedseksamens første avde-
ling er opdelt i 2 afsnitt, må de medisinske studerende ha be-
stått de ovenfor omhandlede forberedende prøver, før de frem-
stiller sig til 2net afsnitt av den nevnte eksamensavdeling.

De nærmere bestemmelser om fagene, prøvenes ordning
og de forskjellige fags omfang fastsettes ved reglement av
Kongen.

§ 2. Ved anmeldelse til eksamen i fag hvor prøven holdes
ved Universitetet betales den til enhver tid av Stortinget fast-
satte avgift.

§ 3. Har nogen annensteds avlagt prøver som godtgjør
et lignende mål av kunnskaper som de der kreves i det med
hjemmel av denne lov utferdigede reglement om forberedende
prøver, kan han av Kongen eller den han dertil bemyndiger
etter innstilling av Det akademiske kollegium fritas for disse.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1933.

Fra samme tid opheves lov av 9 juni 1903, 9 juni 1922,
26 mars 1926 og 24 mai 1929 om forberedende prøver ved
Universitetet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Lov om endring i lov av 29 april 1899 om 21 april.
enerett for staten til befordring av medde- Nr. 2.
lelser ved hjelp av telegraflinjer og lig-
nende anlegg, med senere tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 april
1933 sålydende:

I.

§ 1,1 i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til be-
fordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende
anlegg skal herefter lyde således:

§ 1.

1. Ingen må, uten tillatelse av Kongen eller den han be-
stemmer og på vilkår som tillatelsen fastsetter:

a) anlegge eller drive stasjoner eller innretninger til av-
sendelse eller mottagelse av meddelelser, toner, tegn,
billeder og lignende ad elektrisk vei.

21 april.
Nr. 2.

- b) eie eller være i besiddelse av, anlegge eller drive stasjoner, apparater eller innretninger — herunder antenner — til avsendelse eller mottagelse av meddelelser, toner, tegn, bilder og lignende ad radioelektrisk vei. Den som på lovlig måte er blitt eier eller besidder av apparat eller innretning som nevnt, skal dog også etter at meddelt tillatelse er utløpet, ha adgang til å eie eller besidde tingen, såfremt han på den måte som Kongen bestemmer gir erklæring om at han har tatt vekk antenne og satt bort apparatet, og ikke skal bruke eller holde opstillet apparat før ny tillatelse er gitt.
- c) betegne noen meddelelse som telegram, medmindre den er bestemt til befordring av telegrafvesenet eller annen dertil berettiget institusjon, forhandle blanketter med slik betegnelse eller utbringe noen sådan meddelelse.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

21 april.
Nr. 3.

Lov om forandringer i lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 april 1933 sålydende:

Følgende paragrafer i lov av 15 juli 1925, inneholdende bestemmelser om skatt til Svalbard på formue og inntekt skal herefter lyde således:

§ 13. De i § 12 omhandlede skattebeløp skal arbeidsgiveren avholde ved lønnsbetalingen og innbetale til vedkommende oppebørselsbetjent for hvert halvår regnet til 31 mars og 30 september. Innbetalingen skjer innen en måned efter vedkommende halvårs utgang.

Lønningslister for hvert år regnet til 31 mars skal innsendes til ligningsrådet innen 30 juni. Lønningslistene avfattes efter et av vedkommende departement fastsatt skjema og revideres av ligningsrådet. Dette kan kreve, at arbeids-

giveren skal etterbetale manglende beløp, uten hensyn til, om han kan få dekning hos den skattepliktige. Hvad der måtte være erlagt for meget, skal tilbakebetales. Er lønningslister fra nogen arbeidsgiver ikke innkommet til fastsatt tid, blir lønnstrekket å fastsette ved skjønn av ligningsrådet. 21 april. Nr. 3.

Hvis arbeidsgiveren ikke innbetaler skatten i rett tid, skal han erlegge renter efter den procentsats som fastsettes i henhold til § 9 annet ledd. Inndrivelse hos arbeidsgiveren kan skje i overensstemmelse med § 11. Fordring på arbeidsgiveren efter dette kapitel har i konkurstilfelle samme prioritet som skatter.

§ 14. Personer, som opholder sig på Svalbard uten å ha fast bopel annensteds, anses for hjemmehørende på Svalbard.

I Norge hjemmehørende personer, som tar opphold på Svalbard, vedblir å være skattepliktige til den kommune hvor de ved oppholdets begynnelse var skattepliktige, inntil de har oppholdt sig på Svalbard i 3 år uten avbrytelse herved bortsett fra feriebesøk i Norge av inntil 8 ukers varighet. Når oppholdet på Svalbard har vart over 3 år, bortfaller skatteplikten til vedkommende kommune. Dog blir understøttelse, som sendes hustru i Norge, å beskatte overensstemmende med bestemmelsen i landskattelovens § 42 (byskattelovens § 36) siste ledd.

Selskaper anses for hjemmehørende på det sted hvor styret har sitt sæte.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering um vegavgifter m. v. i 21 april. budgett-terminen 1933—1934.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 31 mars 1933 gjort dette vedtak:

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lov av 6 juni 1930, og millombils lov frå 24 mars 1933 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner gjeld for budgett-terminen 1933—34 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanlegt utstyr og tyngste tilhøyrande yverstell:

21. april.

a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulatorbatteri:

med luftgummiringar kr. 1,50 året,
med andre gummiringar kr. 2,00 året.
Minste avgift 10 kronor året.

b. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):

med luftgummiringar 6 kronor året,
med andre gummiringar 8 kronor året.

2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.

Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen.

3. Av alle hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerneringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — 3 kronor av kvart kilogram.

Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

Arbeidsdepartementet kan på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offisielt melde, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, soframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande fyremuner i vedkomande framande land.

4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 10 øre av kvar liter.

Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kan nyttast til drift av motorvogner.

Av dei bensinupplag som er her i riket 1 juli 1933, vert å betala ei tilleggsavgift av 2 øre av kvar liter, likevel slik at opplag som ikkje er større enn 500 liter, er friteken for tilleggsavgift.

Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, ogso private, og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2000 liter om året til anna enn drift av motorvogner.

Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som 21 april. vert bruka til kommunale og private ferjor i større mengder enn 2000 liter om året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn, motorbåt eller luftfarty har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den fyresegni som er teke inn ovanfor under 3, siste leden, om høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld ogso med umsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifti.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nehta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som vert ført ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betala av motorfarty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 21 april 1933.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjørelse om omsetningsavgift til 21 april. statskassen av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 6 april 1933 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1933 skal overensstemmende med de omsetningsavgiften av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

21 april. **Kongelig kunngjørelse** om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 6 april 1933 fattet sådan beslutning:

Den som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra den tid Kongen bestemmer, til statskassen erlegge en avgift av 45 — femogfirti — øre for hver liter ikke musserende fruktvin og

1 — en — krone for hver liter musserende fruktvin, som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15. dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedkommende regjeringsdepartement bemyndiges til å endre avgiftssatsene for ikke musserende fruktvin og musserende fruktvin med de beløp hvormed den effektive toll henholdsvis for vin på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøiet eller redusert ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pct.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse som gjeldende fra og med 1 mai 1933.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

21 april. **Kongelig kunngjørelse** om erleggelse av formues- og inntektskatt til Svalbard for budgett-terminen 1933—34.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 6 april d. å. fattet følgende beslutning:

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934.

§ 1. For budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 21 april.
erlegges skatt til Svalbard efter følgende regler:

I. Av personer og selskaper, som skal svare skatt til Svalbard efter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. I):

a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00.

b) Inntektsskatt med 10 pct.

II. Av enhver, som skal svare skatt til Svalbard av en procentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925, kap. 2): Inntektsskatt med 4 pct. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyder skal skattskrives i Norge eller Svalbard, avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2000,00, forsåvidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattydere, er skattefri. For disse skattydere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1ste klasse	kr. 2000,00
- 2den »	» 2500,00
- 3dje »	» 3000,00
- 4de »	» 3400,00
- 5te »	» 3800,00
- 6te »	» 4200,00
- 7de »	» 4600,00
- 8de »	» 5000,00

For personer, som ilegges skatt efter § 1, II, beregnes det skattefri beløp i forhold til den tid av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag efter § 5 er betinget av at vedkommende skattyder legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

21 april. § 7. I øvrig blir skatten å utligne efter lov av 15 juli 1925.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 21 april 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

21 janr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

Ifølge departementets bestemmelse heves Lofotop-synet lørdag 29 april 1933.

Utgeber: Byråchef M. Hofgaard